

Aki bőven vet, bőven is arat...

KÉT SÁTORALJAÚJHELYI ZENEPEDAGÓGUS ÁLLAMI, VALAMINT AKADÉMIAI ELISMERÉSE

Fehérné Sulyok Éva a Lavotta János Művészeti Iskola vezető-helyetteseként három évtizeden át irányította Dombóvári János kiérdemesült iskolavezetővel együtt Zemplén legrégebben regnáló intézményét. Észak-Magyarországon 1992-ben a sátoraljaújhelyi zeneiskolában elsőként teremtették meg a társművészetek oktatásának feltételeit, s elindították a Lavotta-projektet: kamarazenekart, alapítványt, Lavotta János-díjat hoztak létre, a verbunkos zene köré oktató-nevelői céllal nemzetközi tanulmányi versenyeket, zenetudományi konferenciákat szerveztek. Bár kettejük sokrétű munkájának elismeréseként Sátoraljaújhely Önkormányzata részükre Közművelődési-, valamint Nevelői-díjat adományozott, a városon kívül eső kezdeményezések nyomán megvalósult állami kitüntetések méltán keltettek örömteli visszhangot. Miután a köztársasági elnök 2018-ban Dombóvári Jánost Magyar Ezüst Érdemkereszttel tüntette ki, Fehérné Sulyok Éva hasonló elismerése idén augusztusban azt az errefelé példátlan helyzetet idézte elő, hogy nemcsak egy kisváros, hanem azon belül a művészetoktatás, a zenei élet két állhatatos, rendíthetetlen szereplőjét is érdemesnek tartotta az állami kitüntetésre.

Az pedig a szakmai elismerés csúcsának tekinthető – sátoraljaújhelyiként mindenképp –, hogy a Magyar Művészeti Akadémia elnöksége a Zeneművészeti Tagozat javaslata alapján 2022/2023. évben Dombóvári Jánost ÉLETÚT- DÍJBAN részesítette.

.....

NOVÁK KATALIN,
MAGYARORSZÁG KÖZTÁRSASÁGI ELNÖKE
- A BELÜGYMINISZTER ELŐTERJESZTÉSÉRE -
ÁLLAMI ÜNNEPÜNK, AUGUSZTUS 20-A ALKALMÁBÓL
A MAGYAR EZÜST ÉRDEMKERESZT
POLGÁRI TAGOZATÁT ADO M Á NYO Z Z A

a zempléni térség művészeti oktatása és zenekultúrájának gazdagítása több évtizedes odaadó végzett munkája, különösen a verbunkos zene és Lavotta János szellemi örökségének ápolása terén meghatározó zenetanári és zenei ismeretterjesztő tevékenysége elismeréséül

FEHÉRNÉ SULYOK ÉVA asszonynak

gordonkatanárnak, a cigándi Széptan Alapfokú Művészeti Iskola igazgatójának, az egykori sátoraljaújhelyi Lavotta János Alapfokú Művészetoktatási Intézmény volt igazgatóhelyettesének

FEHÉRNÉ SULYOK ÉVA SZAKMAI ÉLETÚTJA

Fehérné Sulyok Éva gondokatanár Cegléden született és nevelkedett. A Szegedi Zeneművészeti Szakközépiskola gondonka tanszakát befejezve 1973-ban felvételt nyert az egri Tanárképző Főiskola magyar-ének szakára. Mint főiskolai hallgató érkezett 1975-ben Sátoraljaújhelyre a városi zeneiskolához, ahol éppen gondokatanárt kerestek. Rá egy évre – az úgy tanár-, mint növendéklétszámban egyaránt népes – vonós tanszak vezetését bízták rá. Az

Fehérné Sulyok Éva a kitüntetést Pintér Sándor belügyminisztertől veszi át

és Gazdaságtudományi Egyetem Társadalomtudományi Karán 2004-ben befejezett közoktatás-vezetői szakképesítéssel tovább erősített.

Állami Zeneiskola – Lavotta János- és Széptan Alapfokú Művészeti Iskola

1989-ben a zeneiskola 30. tanévét méltóképp megünneplendő – a város reformkori hagyományaihoz illeszkedve – legfőbb támogatója, valamint kivitelezője volt annak az igazgatói kezdeményezésnek, amelynek során az intézmény a zempléni Tállyán nyugvó, a verbunkos zene egyik hazai megteremtője, a hegedűvirtuóz és házitanító, az egykori színházi karmester Lavotta János nevét vette fel. Az avatóünnepségen Lavotha Géza szobrász Lavottadomborműve előtt Lukin László mondott zenetörténeti méltatást, a zeneszerző verbunkját az intézmény vonós tanárai szólaltatták meg. A névadás pillanatában vele együtt talán még maga a kezdeményező sem gondolta át akkor, milyen nagyszerű – a hangversenyéletet, a zenetudományt egyaránt érintő – távlatokat nyitott meg az intézmény előtt.

A közösen kivitelezett iskolaszervezői munkájának egyik maradandó eredménye volt az Észak-Magyarországon elsőként megvalósított profilbővítés a zeneiskolában, amely 1992-től a hangszeres képzés mellett a társművészetek – tánc-, képző- és iparművészet – oktatásának lehetőségét teremtette meg. A másik időtálló – mert ma is példásan működő – oktatásszervezői tevékenysége pedig már iskolaalapítással kapcsolatos: 1996-ban, Zemplén „fehér foltjain” közreműködése egy cigándi székhelyű magán művészeti iskola létrehozásában. (A Széptan Alapfokú Művészeti Iskola 2003 óta alapítványi fenntartásban működik.)

Harmincnégy éven át – ez önmagában is rekordnak számít a megye oktató-nevelő munkájában – volt igazgató-helyettese a Lavotta János Művészeti Iskolának, e minőségében nemcsak a város, de Borsod-Abaúj-Zemplén megye legrégebben regnáló tanügy-igazgatási

szakértője. Naprakész tájékozottsága a törvényekben, rendeletekben, szakmai tudása, megbízhatósága, jó kapcsolatteremtő képessége ez idő alatt nemcsak az intézmény számára volt igen hasznos, hanem munkája példa lett minden intézményt irányító tanügy-igazgatási szakember számára is. Tudását, tapasztalatait a 2020-2021-es tanévben a 25. esztendő Szeptan Alapfokú Művészeti Iskola igazgatójaként jelenleg is kamatoztatja.

Az oktatás-nevelés terén végzett kiváló munkáját Sátoraljaújhely Város Önkormányzata 2012-ben Nevelői-díj odaítélésével ismerte el.

Gordonkatanár, kamarazenész

A gordonkatanárként több nemzedékkel szerettette meg a csellót, sikerrel szerepeltek növendékei az országos, regionális, megyei versenyeken. A jelentős eredmények között a legfigyelemreméltóbb azon tanítványok – Karacs Judit, Kemenczky Klára, Szabó Eszter Judit, Dombóvári Zsolt, Juhász Viktor, Szabó Zoltán – névsora, akiket zenei pályára juttatott, s akik

a tanári, művészi pályát itthon és külföldön választották hivatásul. (Dombóvári Zsolt a debreceni Kodály Filharmónia -, Juhász Viktor pedig a győri szimfonikusok tagja.)

A kamarazenélésben oly meghatározó szerepet játszó hangszerén – a duótól a szimfonikus zenekarig – minden formációnak részese volt. Duóban – hegedűn játszó igazgatójával – Lavotta darabjaival megyei kamarazenei fórumokon ismertették meg a szakmai közönséget,

Lavotta-triót alkotva a hollandiai Franekerig vitték a magyar muzsikát, a Hangásznégyes gordonkásaként a térség zenei közművelődésének, reprezentatív fellépéseknek aktív részese napjainkban is. A művészeti vezetőnek alapító társa az 1990-ben létrejött Lavotta János Kamarazenekarban, s közreműködője az együttes 1995-ben indított Magyar Verbunkos Zene CD-sorozatának, amely a 12. korongnál tart.

Zenei ismeretterjesztés nagyasszonya

Fehérné Sulyok Éva nevéhez fűződik a zenei ismeretterjesztés magas színvonalú művelése régióinkban. Műsorvezetése a Hangásznégyes ifjúsági koncertjein, a kamarazenekar hangversenyein, előadásai a Zemplén Televízióban, publikációi az írott sajtóban e tartalmas életműhöz mind-mind hozzá tartoznak. Felkészült műsorvezetésével, a közérthető zenei magyarázatokat, érdekességeket igényesen közvetítő szép kiejtésével méltán vívta ki a hallgatók elismerését. Három évtizeden át (1990–2020) – egyedülálló módon – a zempléni zenetudományi konferenciák moderátora.

A zenei közművelődésben kifejtett több évtizedes munkájának elismeréseként Fehérné Sulyok Évának Sátoraljaújhely Város Önkormányzata 2001-ben Közművelődési-díjat adományozott.

Múlhatatlan érdemei vannak az 1991-ben létrehozott, a verbunkos-szerző életművét kutató, szerzeményeit népszerűsítő Lavotta Alapítvány létrehozásában, működtetésében,

valamint az ehhez tartozó, Zemplén egyetlen művészeti díját odaítélő kuratórium munkájában, a Lavotta János-díj átadás felemelő pillanatainak megszervezésében. Egyik ilyen alkalomnak 2003-ban – ezúttal kitüntettként – ő maga is részese lehetett.

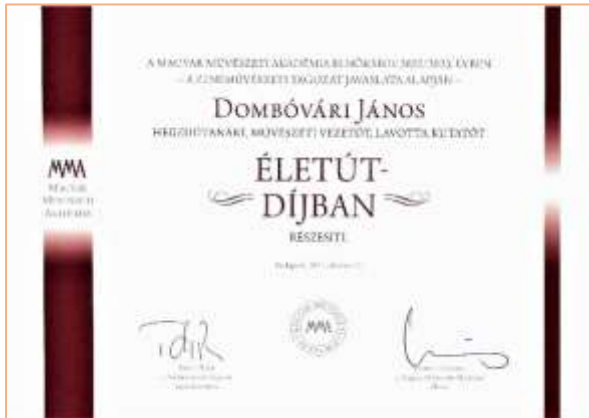
Fehérné Sulyok Éva pályafutása során minden körülmények között a művészeti iskola, a növendékei, a kollégái érdekeit tartotta szem előtt. És a szent küldetést: a zene segítségével oktatni-nevelni, magyarnak lenni, személyiséget formálni, örömet, élményt adni, felszabadítani,

megnyugtatni. Fáradhatatlanul dolgozott a művészetoktatásban, a zenei közművelődésben: iskolát vezetett, tanított, koncertezett, lemezfelvételeket készített a kamarazenekarral, fellép a Hangásznegyessel, műsorokat szerkeszt és vezet, zenetudományi konferenciák, tanulmányi versenyek szervezője, rendezője, alapítványok kuratóriumi tagja, példamutató a közösségépítésben. Mindezt rokonszenvesen, szerényen, a legnagyobb alázattal tette és teszi. Fáradhatatlan a munkában, bölcsességével, határozott kiállásával képes hatni, valamint a kívánt irányba terelni környezetét s vele együtt a dolgozókat. Példa, aki küldetését évtizedeken át tántoríthatatlanul, a közösség érdekében végezte.

Születésnap beszélgetés Bónis Ferencsel

Még a nyár kezdetén Vashegyi György, a Magyar Művészeti Akadémia elnöke levelében kereste meg Dombóvári Jánost: *Engedje meg, hogy ezúton gratuláljak Önnek abból az alkalomból, hogy az MMA életút díjában részesül.*

Az aktusra a Zenepedagógiai díjak átadásával egy időben 2022. október 12-én, az „Akadémiai estek” program keretében került sor az Akadémia Makovecz utcai székházában.

A meghitt ünnepség során a megszólaltatott vonós hangszerek – Szecsődi Ferenc (hegedű), Dombóvári János (brácsa) – kíséretében először *Lőte Enikő* zongoraművész laudálóját, Dobozi Borbálát szólította Ruff Béla tagozati titkár, a rendezvény szövivője. Majd ezután

Szecsődi Ferenc, Liszt Ferenc-díjas hegedűművész, Érdemes és Kiváló művész, a Szegedi Tudományegyetem professzora, akadémikus lépett a mikrofonhoz.

DOMBÓVÁRI JÁNOS LAUDÁCIÓJA

„Egy fecske nem csinál nyarat...” mondja a magyar közmondás, ám bőven találunk erre ellenpéldát, mint az általam mélyen tisztelt és nagyra becsült Dombóvári János életpályája bizonyítja.

Miskolcon született 1952-ben, zenei tanulmányait testvéreihez hasonlóan Szerencsen kezdte. Felsőfokú iskoláit Egerben elvégezve, ebben a városban kezdte meg hegedűtanári

hívását. Nem csupán tanított, hanem kamaramuzsikusként vagy szólistaként hegedült, brácsázott, vonósnegyes tagjaként mutatta meg zenei tehetségét. 35 évvel ezelőtt, 1987-ben költözött családjával együtt Sátoraljaújhelyre, ebbe a zempléni határmenti kisvárosba, hogy megkezdje áldásos tevékenységét, amely a város zenei életét olyan magasságokba repítette, amiről sokan álmodni sem mertek. Dombóvári János a helyi zeneiskola igazgatója lett.

Sátoraljaújhely 260 kilométerre fekszik Budapesttől, ám ez a valóságban sokkal többnek látszik. A vidéki muzsikusként mindig többet, ötször-tízszer annyit kell bizonyítaniuk, hogy a fővárosba is eljusson a hírük. A frissen kinevezett zeneiskolai igazgató hatalmas elánal vetette bele magát a munkába, folyamatosan kereste azokat a lehetőségeket, ahol kitűnhetett a környezetéből. Először is névadót keresett az iskolának, egy olyan személyiséget, akinek munkássága követendő példaként szolgálhat tanárok és diákok számára egyaránt. Így fedezte fel a Tállyán eltemetett Lavotta Jánost, a XIX. századi magyar romantikus verbunkos zene egyik megteremtőjét és vezéralakját. Később már Lavottakutatóként fedezte fel, hogy iskolájának névadója annak idején milyen jelentős zenepedagógiai munkát végzett.

Dombóvári János helyi, környékbeli valamint határon túli muzsikusból alapította meg a Lavotta János kamarazenekart, melynek művészeti vezetője lett. Az azóta eltelt három évtized alatt együttesével idehaza és külföldön több száz koncertet adtak. Jelentős kortárs zeneszerzők ajánlották műveiket zenekarának. Jómagam több alkalommal hívtam meg együttesét az általam létrehozott „A magyar hegedű ünnepe” rendezvénysorozatra, ahol mindig magas művészi színvonalról tettek tanúbizonyságot. Felbecsülhetetlen kincs a kutatásai során felfedezett magyar verbunkos zene CD-ken való megörökítése. Fáradhatatlan munkássága eredményeként könyvek, zenei írások jelennek meg tollából. Rendszeresen szervez zenetörténeti konferenciákat, melyen a hazai és nemzetközi zenetudósok színe-java vesz részt.

Fotó forrása: MMA/Walter Péter

Dombóvári János immár nyugalomba vonult, mint iskolaigazgató, ám ugyanolyan fiatalos lendülettel és lelkesedéssel szervezi városa zenei életét, sokszínű programjai, felfedezései példát mutatnak a jövő generációjának a művészet iránti hitvallásáról, alázatáról.

Az iskolateremtő pedagógus, muzsikus, kutató, zenekaralapító Dombóvári János sokszor idézi az ősi kínai mondást: „Aki a holnapra gondol, gabonát vet, aki évtizedekre, az fát ültet, s aki évszázadokra, az iskolát alapít.”

A Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozatának ÉLETÚT-DÍJÁRA őszintén, tiszta szívből ajánlom.

Az erről szóló oklevelet Vashegyi György elnök úr, valamint Tóth Péter, a MMA Zeneművészeti Tagozat vezetője nyújtotta át a kitüntetettnek.

Laudáló Szecsődi Ferenc

A DÍJÁTADÓ ÜNNEPSÉG KÉPEI

Fotó forrása: MMA/Walter Péter

